

- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na czwarte pytanie, czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej zabrania Komisji Europejskiej stosowania w jej własnym rozporządzeniu kryterium identyczności w sposób wynikający z załącznika I takiego rozporządzenia, czyli w sposób uznający uprawnienie do używania szeregu nazw odmian winorośli, które zawierają oznaczenia częściowo lub całkowicie identyczne z taką samą liczbą nazw geograficznych, jednocześnie wykluczając zgodność z prawem używania jednej jedynej nazwy odmiany winorośli („Tocai friulano”) od wieków legalnie używanej na rynku europejskim?
- 6) Czy art. 50 rozporządzenia nr 1493/99 należy interpretować w ten sposób, że stosując postanowienia art. 23-24 Porozumienia TRIPS — w tym w szczególności postanowienie art. 24 ust. 6 tego Porozumienia — w dziedzinie identyczności oznaczeń wina, rada ministrów i państwa członkowskie (a tym bardziej Komisja Europejska) nie mogą przyjmować ani zezwalać na przyjmowanie aktów prawnych, takich jak rozporządzenie Komisji nr 753/2002, które w dziedzinie oznaczeń identycznych zastrzegają odmienne traktowanie dla win, które w aspekcie identyczności oznaczenia wykazują się tymi samymi cechami?
- 7) Czy, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, wyraźne odesłanie do art. 23 i 24 Porozumienia TRIPS, zawarte w motywie nr 65 i w art. 50 rozporządzenia nr 1493/99, nadaje moc bezpośredniego obowiązywania we wspólnotowym porządku prawnym postanowieniu zawartemu w art. 24 ust. 6, które sankcjonuje prawo państw sygnatariuszy rzeczonoego Porozumienia do ochrony oznaczeń identycznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 179, str. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 118, str. 1.
⁽³⁾ Dz.U. L 263, str. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 26 stycznia 2007 r. — Banque Fédérative du Crédit Mutuel przeciwko Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-27/07)

(2007/C 82/28)

Język postępowania: francuski

Oznaczenie sądu krajowego

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banque Fédérative du Crédit Mutuel

Strona pozwana: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Pytanie prejudycjalne

Doliczenie do podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej z siedzibą we Francji w wysokości 5 % wartości kredytów podatkowych przyznanych w związku z wypłatą zysków przez spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeśli wypłacone zyski podlegają w tym innym państwie podatkowi u źródła, pozostaje bez wpływu na poziom opodatkowania spółki dominującej, jeżeli może ona zaliczyć wszystkie te prawa na podatek od niej należny. Czy w przypadku gdy — wobec braku decyzji spółki dominującej o dalszej wypłacie tych zysków jej własnym akcjonariuszom w terminie pięciu lat — nie może ona wykorzystać ulgi podatkowej, którą stanowią te kredyty podatkowe, dodatkowe opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób prawnych, które wynika z doliczenia do jej zysku podlegającego opodatkowaniu 5 % wartości kredytów podatkowych, może być uznane za dozwolone na podstawie art. 7 ust. 2 dyrektywy nr 90/435/EWG ⁽¹⁾, z dnia 23 lipca 1990 r. ze względu na jego nieznaczny kwotę oraz okoliczność, że zostało ono ustanowione w bezpośrednim związku z przyznaniem kredytów podatkowych wprowadzonych w celu zmniejszenia podwójnego opodatkowania dywidend, czy też powinno ono zostać uznane za naruszające cele wynikające z art. 4 tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, str. 6).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) wydane w dniu 23 listopada 2006 r. w sprawie T-217/02 NV Ter Lembeek Internationaal przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 stycznia 2007 r. przez NV Ter Lembeek Internationaal

(Sprawa C-28/07 P)

(2007/C 82/29)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnosząca odwołanie: NV Ter Lembeek Internationaal (przedstawiciele: J.-P. Vande Maele, F. Wijckmans i F. Tuytschaever, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione oraz uchylenie wyroku w sprawie T-217/02 w zakresie, w jakim pierwsza część pierwszego zarzutu została odrzucona,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Jako jedyny zarzut podniesiono, że Sąd naruszył art. 87 ust. 1 WE, ponieważ w zaskarżonym wyroku błędnie stwierdził, że wnosząca odwołanie jest przedsiębiorstwem uprzywilejowanym w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.
2. Odwołanie składa się z dwóch części:
 - Zaskarżony wyrok narusza art. 87 ust. 1 w zakresie, w jakim Sąd stwierdził na podstawie czysto formalistycznego a nie ekonomicznego podejścia do art. 87 ust. 1, że wnosząca odwołanie jest przedsiębiorstwem uprzywilejowanym w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE
 - Posiłkowo: zaskarżony wyrok narusza art. 87 ust. 1 WE w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w nim, że nie doszło do zawyżenia wartości świadectw udziałowych a brak tego zawyżenia został uznany jako korzyść w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**(Sprawa C-32/07)**

(2007/C 82/30)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Vidal Puig i W. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/84/WE (⁽¹⁾) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2001/84/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 31 grudnia 2005 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. 2001 L 272, str. 32.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-36/07)**

(2007/C 82/31)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Cattbriga)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/68/WE (⁽¹⁾) z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 18 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/68/WE upłynął w dniu 20 listopada 2005 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 139, str. 321.